

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันการรับทรัพย์สินถือเป็นมาตรฐานการสำคัญในการปราบปรามอาชญากรรมที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมโดยมีผลประโยชน์จากการประกอบอาชญากรรมจำนวนมหาศาล การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินจึงเป็นมาตรฐานการหนึ่ง ที่ช่วยให้การป้องกันและปราบปรามเป็นไปด้วยความล้มทึบผล เนื่องจากมาตรการดังกล่าวเป็นการจัดการทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดสามารถใช้สอยทรัพย์สินที่ตนได้มาจากการกระทำความผิดอันเป็นการตัดช่องทางของผู้กระทำการผิด

ตามที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมลงนามเป็นภาคีสมาชิกในสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ค.ศ. 2004 ซึ่งสนธิสัญญานี้ได้กำหนดกรอบในการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาไว้อย่างกว้างขวางที่สุดเท่าที่ประเทศภาคีสมาชิกจะสามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้แต่ทั้งนี้โดยไม่ขัดต่อกฎหมายภายในของประเทศสมาชิก ในเรื่องการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินก็ได้บัญญัติหลักเกณฑ์และวิธีการไว้ในข้อบที่ 22 แห่งสนธิสัญญาฯ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งที่จะศึกษาถึงกรอบในการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา เกี่ยวกับการรับทรัพย์สินตามสนธิสัญญานี้ โดยเปรียบเทียบกับความตกลงระหว่างประเทศฉบับอื่นๆ ที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกทั้งความตกลงระหว่างประเทศในรูปทวิภาคี เช่น สนธิสัญญาความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างประเทศไทยกับประเทศสหรัฐอเมริกา ค.ศ. 1986 สนธิสัญญาความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างประเทศไทยกับประเทศอังกฤษ ค.ศ. 1994 และความตกลงระหว่างประเทศไทยกับกฎหมายพนุญาคี เช่น อันสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 เป็นต้น ตลอดจนการบังคับใช้สนธิสัญญากับกฎหมายภายใน ทั้งนี้เพื่อทราบถึงหลักการและแนวทางในการบังคับใช้สนธิสัญญาฯ ในการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ โดยเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะแบ่งออกเป็น 5 บทด้วยกัน โดยบทที่ 1 เป็นบทนำ บทที่ 2 จะอธิบายถึงแนวคิด ความเป็นมา และขอบเขตของความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา รวมทั้งความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาของประเทศไทย บทที่ 3 อธิบายถึงแนวคิดและหลักกฎหมายเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินตามกฎหมายต่างประเทศและกฎหมายไทย โดยการรับทรัพย์สินตามกฎหมายต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศออสเตรเลีย และประเทศสิงคโปร์ ส่วนในบทที่ 4 อธิบายถึงการให้ความ

ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินตามสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนพร้อมทั้งวิเคราะห์ถึงขอบเขตและหลักเกณฑ์ในการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการรับทรัพย์สิน รวมทั้งลักษณะของทรัพย์สินที่สามารถให้ความช่วยเหลือลดอคติจากการจัดการทรัพย์สินที่ได้จากการรับ และในบทที่ 5 จะเป็นบทสรุปและข้อเสนอแนะ